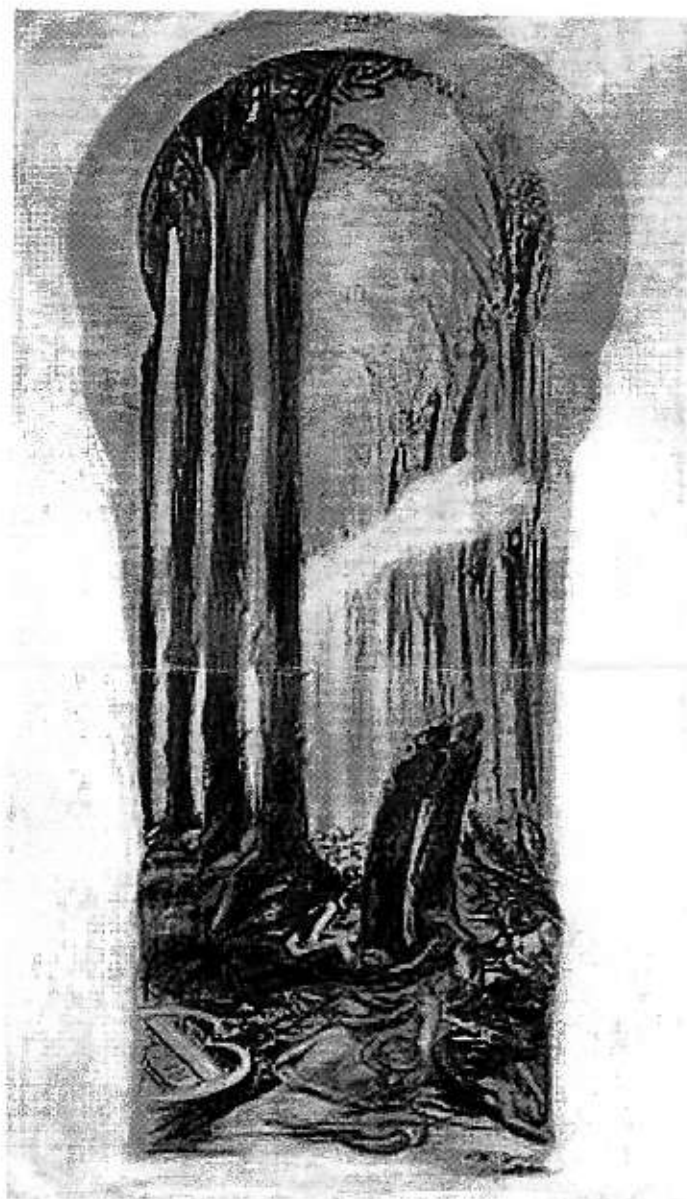

ZPRÁVY

*Společnost
Františka Bílka*

17
říjen 2002

Bílkova šedesátka

Sochař František Bílek slavil dne 6. listopadu 1932 své šedesáté narozeniny. K nim na radost vydal mu jeho švagr profesor Vilém Nečas ve sbírce „Paměti“ vydávaných Českou akademií knižní soubor dopisů, které Bílkovi psal Otokar Březina. Četba jich může nám být i vzpomínáním na růst díla Bílkova i připomínání nám jeho význam v našem umění, v kruhu oněch výrazných individualit, které charakterizují v uměních výtvarných generaci nastoupou k dílu v letech devadesátých.

V dopisech těch nenalezneme ovšem narážek na Bílkův život a tvoření v době, než se oba seznali. Na úspěchy na pražské škole umění, jež přinesly sochaři podporu do Paříže, na „zablesknutí svaté pravdy v Louvru“ před středověkými plastikami, na jeho hlavní práci pařížskou, sousoší „Golgoty“. Dopisy jiného básníka, staršího, Julia Zeyera, který se k Bílkovi do Chýnova na čas i uchýlil, dokládají nám onu jeho ranní tvorbu, vrcholící velikou dřevorezbou Ukřižovaného, ke které právě Zeyer dal podnět a která dnes souladně splývá s vertikálním prouděním linií v mystickém přítmi rozšířeného Hilbertova Svatého Víta.

Ale již roku 1900 ohlásil Bílek v přednášce svým posluchačům: „Přišel jsem vám říci radost svou nad poznáním Otokara Březiny.“ Březinova básnická kniha s výtvarnickým názvem „Stavitelé chrámu“, který sám již bude mít vliv na představivost sochařovu („Stavba budoucího chrámu v nás“), vzrušila Bílka tak, že napsal básníkovi psaní s otázkou, zda on ví, „co člověk má na zemi chtít“. A z prvního z veliké řady Březinových dopisů četl tenkrát Bílek, nad zoufalým údělem lidstva ještě tak hořekující, o březinovské vítězné ideji „celého mystického člověka, který jest jednotou v milionech minulých, přítomných a budoucích spojen s celým kosmem“, četl o „sladkosti mystického objetí všech nescíslných bratří“ a o jazyku umění, jímž duše vyslovuje svůj „úžas z kosmu, do něhož je zajata“ - opět to dvě představy, dva symboly, „všem bratřím sdělitelné“, jimiž se pak projevovalo „duchovní umění“ sochařovo. Duchovním, spiritualistickým bylo umění obou, ač u každého vycházelo z jiných předpokladů ideových i z jiné základní obraznosti. Ale v tom spiritualismu se sešli. Bílek vyhledal Březinu v Nové Říši s účastníky své tehdejší chýnovské Thebaidy, malíři Viktorem Foerstem a Otokarem Paurem, a Březina, ač již hned nato rozhodně odmítl nechati svého povolání učitelského a žiti u Bílka v Chýnově, rád jednou i dvakrát do roka o prázdninových dnech jarních, letních nebo zimních jezdí k němu do Chýnova nebo pak i do Prahy: „Celý rok jest mi cestou k Vašemu Chýnovu (1903) ... Příteli drahý, doba našeho setkání se blíží. Jest to svatodušní hod v mém roce (1904). ve Vašem domě, kde je tolik lásky a tepla (Bílek jest již déle ženat), že i poutník-cizinec u něho okřívá a zapomíná na tíž své cesty (1907)...Krásný Váš Chýnov .. naše meditace v dílně, večery pod Vaším loubím (1912). “V symbolické své řeči Bílek Březinu nazývá již jen prostě Přitelem. „Jaká vážná, až posvátná radost .. zářila z jejich tiché konverzace! Myšlenka sleduje myšlenku, hlasy se vlní pohnutím, podivuhodné harmonie sjednocují srdce ..“, tak líčí jejich hovory Vilém Nečas. A dovedu si je představit, poznáv je každého zvláště, básníka nejujtější tělesnosti i zdatného „strůjce silných rukou“ od věcí tohoto světa, k nimž jde jejich spíš ironizující úsměv, přecházejí znenáhla do vzrušení takřka extatického, když začne z jejich nitra tryskati skryté vřídlo, jež do tvaru rozpálil vnitřní oheň v jejich samotách.

Hned se spojili k práci. Rok 1901, kdy zemřel Zeyer, vychází poslední básnická kniha Březinova „Ruce“ s kresbami Bílkovými a Bílkovým i nákladem, což je symbolizováno též obálkou, jejíž text kolem kresby Bílkovy jest psán vlastní rukou Březinovou, a téhož roku jest Bílkův kresběný cyklus „Otčenáš“ Březinovou studií o přítelově umění. Kresby k „Rukám“ i jiné, které Bílek básníkovi dal, byly i jedinou výzdobou asketického příbytku Březinova v Jaroměřicích (a zůstaly v tomto nyní básníkově museu): „Vaše práce hledí na mne se všech stěn mé samoty a každý pohled do dob minulých křísí mi v duši vzpomínku na naše rozhovory. Neboť jsou věci, o nichž jedině spolu mohli jsme mluvit“ (1921). Ač, jak praveno, šlo v jádře o dva různé světy myšlenek i představ, dovedl Březina jako ve všem nalézati v díle Bílkově

samé klady pro sebe. Podivuje se v díle Bílkově i v sochařství vůbec jak „hořkému tajemství pohybu, jímž se vyslovuje věčná žízeň a nenasytlost hmoty“, tak „mystickému významu nepohnutosti, nejnepřístupnější formy života, extase spojení s Bohem, cíle cesty“ (1904). A znovu žasne nad výmluvným tichem sochy: „Jaká podivuhodná řeč je sochařství! Jakou úzkostnou důtklivost dává mlčení!“ Na Bílkově díle vidí „dvojitý rys“: právě toto „sochařské vidění věci“ a ovšem i jeho spiritualismus, jakési „magické, jinému řádu podrobené záření světla“ (1907). Neurastenicky citlivý, chtěl by Březina až popření tíživé hmoty v umění, touže po „řeči schopné nadzemského zvýšení, serafického rozjasnění, hvězdné lehkosti“ (1900) – a odlesk toho zdá se mu ležeti právě na některých kresbách Bílkových. „V blízkosti takového díla cítím jitrní mráz; jsme zde na prahu jiného dne“ (1904)..

V nemocném drobném těle Březinově křehké a křivé kostry („Bývám k smrti zemden“..), plál plamenný duch vždy toužící z tělesných obtíží k lehkosti osvobozené duše, v jeho hrbu jako by vskutku byla složena hugovská křídla „anděla mezi námi“. Lekal se umění smyslnějšího, životně rozjásaného a učiniv - aby mohl vůbec žít - z nouze ctnost, prohlásil bolest za klad, za dílo „tajemné spravedlnosti“. Roku 1906 upadl a zlomil si ruku. Tehdy Bílek ho zve k sobě, ale Březina odmítá a píše: „Tajemná moudrost láme něžně naše ruce, aby ukázala, že není ničím jejich vlastní síla.“ A v díle Bílkově oceňoval básník právě ten smysl pro bolest a její výraz. Proto snad mu poslal roku 1908 Bílek exlibris na téma „Sestra tvůrce“, čímž mínil inspirátorku „Bolest“. Ale Březina tenkrát pochopil v dopise kompozici Bílkovu ještě nesprávně, vida v ní glorifikaci poslání ženy na zemi jako družky a matky jeho dítěte. Je to však sama výtvarná idea, která se pak stala myšlenkou pomníku, jejíž Bílek postavil svému příteli na jeho hrob na hřbitově jaroměřickém a která vskutku vystihuje jednu půli Březinova myšlenkového světa: přijímání „laskavého zákona bolesti“, jak o něm psal Bílkovi roku 1907. V obměně k dvojsoši „Slepčů“, jež Bílkovi Březina vnukl stejnojmennou básní, opět tu spolu jdou v život i ve smrt dva poutníci: „Tvůrce“ s lyrou k srdci přitištěnou a jemu po levici, odjímací ho rukou i pláštěm, žena, „sestra Bolest“.

Bolest individuální násobila se bolestí obecnou, zvláště když se rozpoutala světová válka. Tehdy sama nejvyšší spravedlnost, v níž Březina tolik věřil, zdála se mu „váhati a události světa viditelného neposlušati hlasům našeho srdce“, které cítilo „právo na svou bolest“ (1914 a 1918).. „Nic nemůže nás osvoboditi od zákona bolesti a slzí, které jsou základními živly ve stavbě tohoto života“ (1915).

První socha Bílkova, o níž se Březina v dopisech zmiňuje, je právě „Žal“, postava určená za pomník Beneši-Třebízskému na Vyšehradě. Jak známo, vyplynula z ní myšlenka Bílkovy „národní mohyly bělohorské“, veliké elegie rozvinuté v celý proud osob a výjevů z českých dějin, „var davů, zkamenělých bolestí, celý národ jako symbol duchového mučednictví na zemi“, jak Březina (1904) interpretuje poslaný mu náčrt tohoto pomníku kolektivní, mesianské oběti Národa. Po čtyřech letech připomíná Bílkovi tuto myšlenku a vítá pak zprávu, že sochař pracuje o modelu té mohyly: „Byla po léta tajná myšlenka, abyste Vy stavěl tento pomník české bolesti rukou věřícího člověka, kamenem naší země, do ticha budoucích věků.“ - V Chýnově uviděl po prvé Březina „čáry ještě žhavé tvůrčím žarem“, náčrty k řadě vysněných soch a sousoší Bílkovy „Cesty“, v symbolech hlavně ještě biblických, starozákonních. Jedna z těch soch, daná ideologií březinovskou, obrovská dřevorezba „Úžasu“, zvláště zajímá Březinu a táže se při ní: „Co je s Vaší galerií?“ - narážeje na bílkovskou myšlenku dílny-galerie-chrámu. Roku 1906 mluvil Březina s Masarykem o díle Bílkově. Stále sledoval výstavy přítelovy, doma, v Mnichově i jinde po Německu, sledoval jeho přednášková turné. Vítá narození dcery, syna Bílkova, doprovází svým přáním Bílkův vstup do vlastního příbytku a dílny v Praze (1912).

Vždy více zaměstnávaly Bílka postavy z českých dějin náboženských. Roku 1909 táže se Březina: „Jak je s Husovým pomníkem, jehož krásný náčrtek Jste mi zaslal?“ - a roku 1914 ohlašuje svůj příjezd do Kolína, aby spatřil hotové dílo. Stále čeká, že jeho přítel bude povolán k velkým realizacím: „Nemohu se ubrániti předtúše, že již někdo vyslaný blízí se cestou do Vaší samoty, aby Vás najal jménem tisíce bratří ...“ Zatím zas pracují společně: roku 1920 vydává

Záhoř nové vydání Březinových esejí „Hudba pramenů“ s kresbami Bílkovými a ten již započal kresby pro nový chystaný svazek „Skryté dějiny“ (jehož Březina již nedopsal).

Když propukla válka a Bílek musel, 42letý, byt' na krátko, obléci vojenský šat, píše mu Březina: „Vzpomínám na Vás vroucně v těchto dnech bolestné zkoušky, kdy jedinou útěchou jest myšlenka, že pouhým lidským dílem tak veliké věci, jaké se připravují, býti nemohu“ (17. srpna 1914). A když se mohl Bílek vrátiti, píše ještě toho měsíce: „Bude nás, našeho slova a naší práce snad také třeba, až se utiší tyto bouře, lidé vzpomínají se ze svého šílenství ... a pochopí snad i něco z tajemného smyslu svého dnešního utrpení. Srdce budou snad i připravenější pro zvěstování vyššího života na zemi, pokorného a bratrského, jak jsme jej hlásali i my svou prací podle svých sil, a jak jej hlásali i všichni mistři našeho slovanského rodu, jemuž v mučednictví těchto dní uložen byl tak veliký podíl.“ V úzkostech doby však doufá, že z té bouře vyjde národ náš, „dejž Bůh, svobodnější, nežli je dnes“ (1917). A když svoboda přišla, píše příteli v lednu 1919 tato krásná slova: „Národu pak našemu, který po staletích svého zajetí stává se zase samostatným hospodářem na svém dědictví na zemi, přejeme všichni, aby mohl vykonati dílo, pro něž byl tak podivuhodně chráněn po věky a zachován před zahynutím, aby vyšší řád lásky nastoupil místo krutého řádu pýchy a krve.“

Tehdy přimkli se k Bílkovi blíže mladí z výtvarného odboru Umělecké besedy, realizující na chvíli i Bílkův sen o kolektivní spolupráci umělců-bratří společným anonymním vystoupením na jedné výstavě besední. Chystali mu i souborné vydání reprodukcí jeho prací, k čemuž Březina r. 1922 píše: „Bude-li mi popřáno, abych napsal článek, s nímž bych byl poněkud spokojen .. s radostí vyhovím přátelům Vašeho díla“ (- podnik se neuskutečnil). Poslední dobou dopisy Přítelovy Bílkovi byly hlavně oznámení, kdy k němu přijede do Prahy nebo do Chýnova.

Roku 1928, o své šedesátce, utekl se Březina vůbec před hlukem oslav k Bílkovi do ticha Chýnova. O své vlastní šedesátce místo tělesné návštěvy Přitele, již tři léta odpočívajícího v hrobě, dostává sochař návštěvu jeho duchovní: svazek písemných vzkazů z doby téměř třiceti let, pravých březinovských „psaníček“ bez poskvrnny..

Mysleli jsme, že zde nejlépe uctíme Bílkovy šedesátiny, pohlédneme-li na jeho dílo v čistém odrazu duchovního zrcadla těchto dopisů jeho Přitele.

F.Ž.

Otištěno ve sborníku pro českou výtvarnou práci UMĚNÍ, roč. 1933, str. 150 -157.

Iniciály autora článku F.Ž. náleží Františku Žákovcovi.

* * *

Se smutkem sdělujeme, že 23. září 2002 zemřel dlouholetý a obětavý člen
Společnosti Františka Bílka

ThDr. Lubomír Miřejovský.

ThDr. Lubomír Miřejovský byl farářem a seniorem Českobratrské církve evangelické.
Byl vzácný člověk, celý svůj život věnoval bližním.

Sepulkrální tvorba Františka Bílka

(současný stav)

Marie Halířová

U volných plastik je uváděna výška, u reliéfů výška x šířka.

Zkratky: GHMP – Galerie hlavního města Prahy
CČSH – Církev československá husitská
NG – Národní galerie

Místo: BABICE
Označení: náhrobek, páter Josef Ševčík
Název: „Ukřižovaný“
Technika: volná plastika na kamenném podstavci
Materiál: bronz (2. odlitek pořízen po r. 1990)
Rozměr díla: 200 x 140 cm
Rok: 1905 (Tělo Kristovo z r. 1897)
Poznámka: 1. odlitek z litiny nyní umístěn v předsíni farního kostela Nejsvětější Trojice

Místo: BABICE
Označení: náhrobek, Jan Indra
Název: „Hlava Krista u kříže“
Druh: kruhová plaketa osazená na kamenné desce
Materiál: pálená hlína
Rozměr díla: 62 cm
Nápis: PAMÁTCE JANA INDRY *1841 +1903 (na kameni)
Rok: vznik plastiky 1902

Místo: BRNO (Ústřední hřbitov)
Označení: náhrobek, Karolina Lišková
Název: „Pohyb matky, když dává chléb“
Druh: reliéf osazený v kameni
Materiál: bronz
Rozměr díla: 136 x 69 cm (reliéf)
Nápis: POHYB MATKY, KDYŽ DÁVÁ CHLÉB
Rok: 1927 (rok vzniku plastiky 1918)
Poznámka: Sádrový model k reliéfu je v majetku GHMP (P-414), nyní vystaven ve sboru CČSH v Trutnově.

Místo: BRNO (Ústřední hřbitov)
Označení: náhrobek, Marie Trnková
Název: „Žizním“
Druh: reliéf osazený v kameni
Materiál: bronz
Rozměr díla: 100 x 70 cm
Nápis: TOTO JEST JEŽÍŠ, TEN KRÁL ŽIDOVSKÝ (na kříži)
vpravo dole: F.B.
na kameni: MARIE TRNKOVÁ
SOCIÁLNÍ PRACOVNICE
1886-1929
Rok: 1931
Poznámka: sádrový model – majitel sbor CČSH v Chýnově

Místo: BRNO (hřbitov Židenice)
Označení: náhrobek, rodina Helcelotova a Nováková
Název: „Slyšíme, jak modlí se Tvá vůle na kříži“
Druh: reliéf
Materiál: bronz
Rozměr díla: 104 x 75 cm
Rozměr arch.: 160 x 96 x 13 cm
Nápis: SLYŠÍME JAK MODLÍ SE TVÁ VŮLE NA KŘÍŽI (dole na reliéfu)
vlevo nahofe: F.B. 1931
Rok: 1931
Poznámka: Reliéf nově osazen, původně v Tovačově (do reliéfu F. Bílek převedl IV. prosbu svého Otčenáše z r. 1900, 7. list). Sádrový model k reliéfu v majetku sboru ČČSH v kostele sv. Mikuláše v Praze na Starém Městě, kde upevněn nad místem, kde stával F. Bílek při bohoslužbách.

Místo: DOMAŽLICE
Označení: náhrobek, Petr Hana
Název: „Míra“
Druh: pískovcová plastika, bronzová deska s portrétem a bronzová náhrobní lampa
Materiál: kámen
Rozměr díla: 278 x 240 x 73 cm, deska: 60 x 44 cm
Rozměr arch.: 350 x 240 x 73 cm
Nápis: na kameni dole: PAMÁTCE STAROSTY PETRA HANY
NAŠE SKUTKY MĚŘÍME NAŠI MĚROU – JEŠTĚ V POKOŘE
ČEKÁME – ŽE JE ZMĚŘÍŠ VELIKOSTÍ SVOU – F.B. 1917
vlevo vprostřed: JAROMÍR PUCNAR
*1871 - + 1957
ANTONIE PUCNAROVÁ
*1883 - + 1953
SYN JAROMÍR
*1913 - + 1922
na desce: vlevo: NAROZEN
nahofe: 1836
vpravo: UMŘEL 1908
Rok: 1917
Poznámka: Dílo Míra existuje v několika exemplářích v komorním měřítku v dřevořezbě (např. GHMP – P-724, Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě atd.)

Místo: DOMAŽLICE
Označení: náhrobek, Václav Milota
Název: „Až dokud Pane, svatý ...“
Druh: reliéf
Materiál: pískovec
Rozměr díla: 170 x 165 x 30 cm
Rozměr arch.: 243 x 190 x 50 cm
Nápis: AŽ DOKUD PANE, SVATÝ A PRAVÝ – NESOUDÍŠ A NEMSTÍŠ
KRVE NAŠÍ - ... - VI 1917 – F.B. (půlkruh na kameni)
na podstavci: PLUK. LÉKAŘ MUDR. VÁCLAV MILOTA
RYTÍŘ ŘÁDU FRANTIŠKA JOSEFA *1884 + 1915
V. EBENSTRTI + 1880
JEHO CHOŤ MARIE + 1898 (?)
Rok: 1917
Poznámka: F. Bílek zde převedl do reliéfu ústřední motiv své kresby k básni Otokara Březiny Ruce (1900): Kristus klade kalich své krve na zeměkouli (originál kresby GHMP – K-2977).

Místo: DOMAŽLICE
Označení: náhrobek, Josef Weber
Název: „Děkujeme Tobě – že jsi nám popřál svého zalíbení po třiatřicet let“
Druh: reliéf
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 200 x 90 cm
Rozměr arch.: 200 x 90 cm
Nápis: DĚKUJEME TOBĚ – ŽE JSI NÁM POPŘÁL SVÉHO ZALÍBENÍ PO
TŘIATŘICET LET - F.B. – 1918 (kolem reliéfu) na podstavci: dole: PROFESOR
JOSEF WEBER *1840 +1917
Rok: 1918
Poznámka: kresba k reliéfu – NG (K-13.915)

Místo: HRADEC KRÁLOVÉ (Kukleny)
Označení: náhrobek, Bohumil Kubišta
Název: „Obsáhnouti život silným tahem“
Druh: reliéf
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: výška 500 m
Nápis: na kameni pod reliéfem“
OBSÁHNOUTI ŽIVOT SILNÝM TAHEM
na reliéfu vpravo dole: F.B.
na podstavci:
AKAD: MALÍŘ BOH. KUBIŠTA – SETNÍK I. DĚLOSTR. PL.
*21.8.1884 +27.11.1918
Rok: 1919
Poznámka: kresebné návrhy F. Bilka k reliéfu v Moravské galerii v Brně (B 6442, B 6443, B 9532)

Místo: HRADEC KRÁLOVÉ (Kukleny)
Označení: náhrobek, Alois Nejedlý
Název: „Já přemohl svět“
Druh: volná plastika, tepaná mříž
Materiál: kámen (del Bílkova návrhu prováděl kameník fy Václav Škoda, Hradec Králové)
Rozměr díla: 500 cm
Rok: 1920
Poznámka: Plastika zarostlá, drobně poškozená. Sádrový model v. 132 cm – GHMP (P-431),
vystavená ve sboru ČČSH ve Vysokém Mýtě

Místo: HRADEC KRÁLOVÉ (Pouchov)
Označení: náhrobek, Marie Srpová
Název: „Anděl s kahancem“
Druh: reliéf na architektuře náhrobku
Materiál: kámen, pálená hlína
Rozměr díla: 62 cm
Rozměr arch.: 251 x 95 x 50 cm
Nápis: kolem reliéfu: JÁ JSEM VZKŘÍŠENÍ I ŽIVOT – KDO VĚŘÍ VE MNE – BYŤ
PAK I UMŘEL – ŽIV BUDE
dole: MARIE SRPOVÁ
1878 - 1905
Rok: vznik reliéfu 1902
Poznámka: reliéf poškozen

Místo: HRADEC KRÁLOVÉ (Pouchov)
Označení: náhrobek, Ema Škodová
Název: „Neumřela, jenom spí“ (Vzkříšení dcery Jairovy)
Druh: reliéf

- Materiál:** kámen (pískovec)
Rozměr díla: 145 x 145 x 30 cm
Rozměr arch.: 207 x 172 x 38 cm
Nápis: na reliéfu dole: NEUMŘELA JENOM SPÍ
dole na podstavci: EMA ŠKODOVÁ
1898 1921
Rok: návrh reliéfu z r. 1916
Poznámka: reliéf poškozen
- Místo:** HUSTOPEČE NAD BEČVOU
Označení: náhrobek, rodina Dadáková
Materiál: kámen (pískovec), zpracován dle návrhu Jana Konůpka
Rok: 1918 - 1991
Poznámka: Reliéf s podobiznou Ludmily Dadákové se zachoval pouze v sádře, k realizaci v definitivním materiálu zřejmě nedošlo, (GHMP, v. 50 cm, š. 38 cm, P-4361)
- Místo:** CHÝNOV
Označení: náhrobek, František Nekut
Název: „Poslední večere!“
Druh: reliéf (nový odlitek – plast)
Materiál: architektura - cihla
Rozměr díla: 120 x 160 cm (reliéf)
Nápis: dole na architektuře: FRANTIŠEK NEKUT
Rok: 1908
Poznámka: Stavba je značně poškozená
- Místo:** CHÝNOV
Označení: náhrobek, Eman Rajský
(původně náhrobek Bílkova otce Jana Bílka)
Název: „Zůstaň s námi, den se nachýlil“ (Učenci a Kristus v Emauzích)
Druh: reliéf
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 107 x 115 cm
Rozměr arch.: 305 x 280 cm
Nápis: kolem reliéfu: SRDCE – SLUNCE – CESTO – ŽIVOTE – MISTŘE – PANE – BOŽE
dole: ZŮSTAŇ S NÁMI
DEN SE NACHÝLIL
vpravo dole: F.B. 1908
v pruhu dole na architektuře: PŘEBÝVAJÍCÍM NA PRAVDĚ BOŽÍ
Rok: 1908
Poznámka: Vedle rovu původní křížek z hrobu R. Rajského, zpracovaný rovněž F. Bílkem
- Místo:** CHÝNOV
Označení: náhrobek, Marie Nováková
Název: „Anděl s kahancem“
Druh: kruhový reliéf, lampa, nádoby
Materiál: kopie – plastový odlitek, pískovec
Rozměr díla: 57 cm
sestava nádob a lampy: 87 x 90 x 70 cm
Rozměr arch.: 230 x 140 cm
Nápis: na kameni: MARIE NOVÁKOVÁ 20.V.06
Rok: vzniku reliéfu 1902
Poznámka: kopie reliéfu špatně upevněna

Místo: CHÝNOV
Označení: náhrobek, rodina Svobodova
Název: „Neumřela, jenom spí“ (Vzkříšení dcery Jairovy)
Druh: reliéf
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 130 x 150 x 30 cm
Rozměr arch.: 222 x 200 x 50 cm (včetně soklu)
Nápis: NEUMŘELA – JENOM SPÍ. 1916 (na reliéfu dole)
na soklu: RODINA SVOBODOVA
Rok: 1916

Místo: CHÝNOV
Označení: náhrobek, František Bílek
Název: „Modlitba nad hroby“
Druh: volná plastika, sedmiramenný kovový svícen
Materiál: umělý kámen (původně dub, cihly, cement, malta)
Rozměr díla: 500 cm
Nápis: na kameni rovu hrobu: FRANTIŠEK BÍLEK
Rok: 1905
Poznámka: Plastika byla restaurována NG v r. 1970 a posléze nahrazena kopií z umělého kamene

Místo: CHÝNOV
Označení: náhrobek, rodina Jůzova
Název: „Děkujeme Ti...“ (poprsí P. Marie)
Druh: reliéf
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 80 x 80 cm
Rozměr arch.: 188 x 88 cm
Nápis: nápis kolem reliéfu
DĚKUJEME TI ŽES NÁM PO 33 LET POPŘÁL SVĚHO ZALÍBENÍ
dole pod reliéfem: F.B.
dole na podstavci: RODINA JŮZOVA
Rok: asi 1918
Poznámka:

Místo: JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU
Označení: náhrobek, Otokar Březina
Název: „Tvůrce a jeho sestra bolest“
Druh: sousoší, kniha 2 lampy
Materiál: bronz, sousoší na kamenném podstavci (žula). kniha: bronz
Rozměr díla: cca 200 cm
Nápis: na podstavci: TVŮRCE A JEHO SESTRA BOLEST
Rok: 1932
Poznámka: Lampy značně poškozené. Sousoší existuje v řadě variant, v kresbě i v plastice v komorním měřítku, např. Moravská galerie v Brně, dřevo, v. 40 cm, SD-238

Místo: JIČÍN
Označení: náhrobek, Božena Hrubá
Název: „Světlo v temnotách svítí a tmy ho neobsáhly“ (nápis na urně)
Druh: architektura, 2 reliéfy, busta
Materiál: architektura a reliéfy: kámen (pískovec) busta: bronz
Rozměr díla: busta v nadživotní velikosti; reliéfy: 200 x 100 cm
Nápis: levý reliéf: SESTRY – HVĚZDY:
JASNÉ NOCI BRATŘÍ UZŘÍ
NAŠI KRÁSU

podstavec pod bustou: SVATÉ
PAMÁTCE
BOŽENKY
pravý reliéf: LKAJÍCÍ:
AŽ ...
CELÝM ...
Rok: 1912 - 1913
Poznámka: Část nápisu je špatně čitelná (kresby k reliéfům NG – K-33530, K-41188)

Místo: JINDŘICHŮV HRADEC
Označení: náhrobek, Fr. K. Teinitzer
Název: „Bys uvedl nás ve domov náš“
Druh: reliéf
Materiál: bronz osazený v pískovcovém náhrobku
Rozměr díla: 97 x 58 cm
Rozměr arch.: 200 x 165 cm
Nápis: v kameni do půlkruhu: JÁ JSEM VZKŘÍŽENÍ I ŽIVOT
na desce reliéfu dole: BYS UVEDL NÁS VE DOMOV NÁŠ
dole vpravo na kameni: FR. K. TEINITZER
Rok: asi 1916
Poznámka: Další nápisy, které byly v pískovci, jsou smyté. Reliéf je do plastiky převedena 4. kresba Bílkova Otčenáše, 1900: „Bys ve domov nás vrátil ztracený jasnem a milostí Tvé vůle“. Další exempláře: GHKP, muzeum Prostějov.

Místo: JINOŠOV
Označení: náhrobek, Matylda Demlová
Název: Žehnající polopostava Krista
Druh: reliéf
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 178 x 100 cm (bez spodního podstavce)
Nápis: na podstavci: CHVÁLÍM TEBE – OTČE – PANE NEBE ZEMĚ
vlevo dole na kameni reliéfu: F.B.1919
Rok: 1919

Místo: JINOŠOV
Označení: náhrobek, Jan Kryštof
Název: „Utonula jsem v Tvé jednosti“
Druh: reliéf
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 200 x 80 cm (bez podstavce)
Nápis: na kameni reliéfu nahoře: UTONULA JSEM V TVÉ JEDINOSTI
na podstavci: JAN KRYŠTOF *1880 +1916
Rok: 1918
Poznámka: kresba k reliéfu v NG – K-13919

Místo: KOSTELEČ NA HANÉ
Označení: náhrobek, rodina Pírkova
Název: „Tíseň od těla, od světa a od nebe klenby“
Druh: reliéf
Materiál: kámen
Rozměr díla: 107 x 130 cm
Rok: návrh reliéfu 1909, do kamene převedeno patrně ve 30. letech 20. stol.

Místo: LENEŠICE U LOUN
Označení: náhrobek, rodina Zvěřinova
Název: „Já přemohl svět“
Druh: reliéf vsazený v kameni, bronz. deska
Materiál: bronz, kámen - žula
Rozměr díla: 200 x 80 cm
Nápis: v reliéfu nahoře na kříži: JÁ PŘEMOHL SVĚT
v reliéfu vlevo: F.B.
bronz. deska: RODINA ZVĚŘINOVA
KAREL ZVĚŘINA BOŽENA ZVĚŘINOVÁ
ŘEDITEL CUKROVARU CHOŤ ŘED. CUKROVARU
*6.VI.1864 + 23.IV.1930 *14.III.1874 +6.XII.1936
Rok: 1930
Poznámka: Reliéf byl původně zpracován v topolovém dřevu (dnes majetkem SČSH v Praze 1, Malá Strana), pak odlit do bronzu.

Místo: LIBČICE NAD VLTAVOU
Označení: náhrobek, rodina Fischerova
Název: „Náš přítel spí, jdu jej ze sna probudit“ (Jan 11)
Druh: volná plastika s architekturou
Materiál: kámen, cihla, bronzové lampy
Rozměr díla: 250 cm
Nápis: vlevo na kameni plastiky: NÁŠ PŘÍTEL SPÍ ..
vpravo: JEJ .. SNA .. BUDIT
na bronz. desce pod plastikou: SVATÉ PAMÁTCE
RODIČŮ
Rok: 1908
Poznámka: třetinový model k plastice v GHMP (P-441 sádra, P-1399 bronz)

Místo: LIBČICE NAD VLTAVOU
Označení: náhrobek, JUDr. Antonín Fischer
Název: „Nářek proroka“
Druh: volná plastika s architekturou
Materiál: bronz (plastika)
Rozměr díla: 250 x 80 x 80 cm
Nápis: na plastice dole: NÁŘEK PROROKA
Rok: 1937
Poznámka: V r. 1999 byla plastika zcizena. Sádrový model k plastice v majetku Náboženské obce CČSH v Úpici

Místo: LIBČICE NAD VLTAVOU
Označení: náhrobek, rodina ing. Václava Fischera
Název: „Bože, jen v Tobě jest věčné shledání“ (postava muže a ženy v oblacích)
Druh: reliéf
Materiál: kámen
Rozměr díla: 220 x 109 cm
Nápis: na kameni reliéfu nahoře: BOŽE – JEN V TOBĚ JEST VĚČNÉ SHLEDÁNÍ
vpravo dole: FB
na podstavci: ANTONIE KUČEROVÁ RODINA ING.
JOSEF KUČERA VÁCLAVA FISCHERA
Rok: 1923
Poznámka: Reliéf byl F. Bílkem současně vyřezán i v bukové dřevu

- Místo: LIPNÍK
 Označení: náhrobek, Josef Ošmera
 Název: „Já jsem vzkříšení i život“ (celé postavy Krista a Marty) (Jan 11)
 Druh: sousoší, 2 svítidla
 Materiál: bronz
 Rozměr díla: sousoší: 205 x 101 x 59
 + podstavec 88 x 105 x 85 cm
 Nápis: na podstavci:
 EV.-J.-11. – ŘEKL JEŽÍŠ MARTĚ – JÁ JSEM VZKŘÍŠENÍ
 I ŽIVOT
 MINISTERSKÝ RADA
 JUDr. JOSEF OŠMERA
 4.3.1928
 Rok: 1931
 Poznámka: třetinový model k sousoší GHMP (sádra, P-1423/a,b)
- Místo: LITOHOR
 Označení: náhrobek, Ignác Kabelka
 Název: „Život je boj“
 Druh: reliéf (osazený v černém mramoru)
 Materiál: bronz
 Rozměr díla: 69 x 30 cm
 Nápis: HROBKA IGNÁCE KABELKY
 *30.7.1875 +7.6.1929
 ŽIVOT JEST BOJ KRUTÝ A BEZOHLEDNÝ ČLOVĚK PROHRÁVÁ,
 BYŤ I ZVÍTĚZIL (architektura zhotovena zřejmě kameníkem)
 Rok: 1927 - 1930
 Poznámka: Dílo je reliéfní replika volné plastiky z r. 1922 (dub, v. 207,5 cm, GHMP); kromě bronzu vytvořil F. Bílek reliéf též v lipovém a dubovém dřevu.
- Místo: LITOVEL
 Označení: náhrobek, rodina Lakomých
 Název: „Otče, kteréž jsi mi dal ...“ (celá postava Krista z pravého profilu)
 Druh: reliéf osazený v černém kameni
 Materiál: bronz
 Rozměr díla: 138 x 58 cm (reliéf)
 Nápis: EV. S. J. 17. OTČE, KTERÉ JSI MI DAL – CHCI – ABY KDEŽ JSEM JÁ I ONI
 BYLI SE MNOU. F.B. (na desce reliéfu)
 v desce kamene: RODINA LAKOMÝCH
 Rok: 1933
 Poznámka: Reliéf F. Bílek současně vytvořil v dubovém dřevu (sbor CČSH v Dejvicích).
- Místo: LOVČICE
 Označení: náhrobek, Barbora Vyčítalová
 Název: „Kristova hlava a ruce Veroniky“ (6. zastavení Křížové cesty)
 Druh: reliéf
 Materiál: kámen
 Rozměr díla: 260 x 62 x 40 cm (celý kámen)
 Nápis: těsně pod reliéfem: F.B.
 na kameni: BARBORA
 VYČÍTALOVÁ
 * 12.XII.1861
 + 18.1.1918
 Rok: 1921
 Poznámka: Název je převzat z vlastnoručního „Záznamu F. Bílka o vytvořeném díle“. Reliéf je uváděn též pod názvem „Kristus snímající roušku zemskosti z našich očí“.

Místo: MLADOTICE
Označení: náhrobek, rodina Hrušova
Název: „Kniha života“
Druh: volná plastika (rozevřená kniha)
Materiál: bronz
Nápis: M. Kilmayer + 13.1.1922
Josefina Kilmayerová roz. Hrušová + 11.XI.1927
Kniha života
Rok: asi 1928

Místo: MALŠICE U TÁBORA
Označení: náhrobek, František Švec
Název: Tvůrce v poslední hodině (Tvůrce a jeho sestra Bolest)
Druh: reliéf
Materiál: pískovec
Rozměr díla: 150 x 150 cm
Rok: 1921
Poznámka: cca 1993 hřbitov u kostela zrušen a náhrobek neznámo kde

Místo: MAŘATICE
Označení: náhrobek, Alois Hort
Název: „Maria u kříže“
Druh: kruhový reliéf osazený v kameni
Materiál: pálená hlína
Rozměr díla: 62 cm
Nápis: na kameni: ALOIS HORT
ŘEDITEL ZÁLOŽNY
1878 1943
JEHO MATKA KATEŘINA 1857-1937
Rok: vznik díla 1902

Místo: MIROTICE
Označení: náhrobek, Josefa Svěráková
Název: „Pohyb matky, když dává chléb“
Druh: reliéf (kopie z r. 1998) osazený v kameni
Materiál: kámen (pískovec, původně bronz)
Rozměr díla: 135 x 70 cm
Nápis: na kameni reliéfu: pohyb matky když dává chléb
na kameni podstavce: JOSEFA SVĚRÁKOVÁ
CHOŤ SEKČ. CHEFA MINISTERSTVA FINANCÍ
ZEMŘ. 26. ÚNORA 1926 V 59 ROCE SVÉHO ŽIVOTA
Rok: 1927 (rok vzniku plastiky 1918). Původně bronzový reliéf deponován v Městském muzeu v Chrástu

Místo: MORAVSKÉ BUDĚJOVICE
Označení: náhrobek, Liduška Jechová
Název: „Anděl s kahanem“
Druh: plaketa osazená v kameni
Materiál: pálená hlína, pískovec
Nápis: nahoře na kameni: PRO TAJEMSTVÍ BOLESTI SMRTI
A ZNOVUZROZENÍ SLADKO JE ŽÍTI! O.B.
dole: FRANTIŠEK JECH ZDENKA JECHOVÁ
* 22.11.1884 + 20.VII.1960 *16.11.1891 + 27.XI.1952
zcela dole na podstavci: LIDUŠKA JECHOVÁ
* 1.XI.1916 + 1.V.1926
Rok: vzniku díla 1902

Místo: NOVÁ ŘÍŠE
Označení: náhrobek, Karel Vaško
Název: „Chválím Tebe-Otče-Pane nebe i země“
(Kristus mezi postavami ženy a muže)
Druh: reliéf osazený v kameni
Materiál: bronz, kámen
Rozměr díla: 63 x 93 cm
Nápis: na reliéfu: nahoře: CHVÁLÍM TEBE OTČE – PANE NEBE I ZEMĚ
dole F:B.
1927
na podstavci: KAREL VAŠKO FRANTIŠKA VAŠKOVÁ
* 1870 + 1928 * 1880 +1950
Rok: 1927
Poznámka: 3. bronzový odlitek reliéfu. Model z patinované sádry v majetku GHMP (P461),
vystaven v Náboženské obci CČSH v Hrádku nad Nisou

Místo: NOVÁ ŘÍŠE
Označení: náhrobek, rodina Poříškova
Název: „Dobry pastýř“
Druh: volná plastika na náhrobku z kamenu a náhrobní lampa
Materiál: bronz, kameny, deska leštěný kámen
Rozměr díla: 39 x 52 x 40 cm
Nápis: na desce: RODINA POŘÍŠKOVA
Rok: vzniku díla 1900
Poznámka: Plastika je původně součástí Bílkova cyklu Otčenáš (1900). 5. prosba, 13. list: „Jak
sladké musí být: co ovce ztracená Pastýřem dobrým nalezena objatá věčným objetím
Jeho Nejdražším“. Několik exemplářů.

Místo: NOVÁ ŘÍŠE
Označení: náhrobek premonstrátů
Název: „Medailon P. Marie“
Druh: reliéf kruhový
Materiál: keramika glazovaná
Rozměr díla: průměr 18 cm
Rok: 20. – 30. léta 20. století

Místo: PELHŘIMOV
Označení: náhrobek, Rosalie Vaňková
Název: „Velebí duše má Hospodina“
Druh: reliéf
Materiál: kámen (pískovec), kamenný podstavec, 2 vázy
Rozměr díla: 107 x 115 cm
Nápis: kolem: VELEBÍ DUŠE MÁ HOSPODINA – ZAPLESAL DUCH MŮJ V BOHU
SPASITELI MÉM – ŽE VZHLÉDL OD SLUŽEBNICE SVÉ – OD TĚTO CHVÍLE
BLAHOŠLAVITI MĚ BUDOU VŠECHNA POKOLENÍ
dole: F.B. 1916
MAGNIFICAT
na podstavci vlevo: ROSALIE VAŇKOVÁ
* 3.6.1832 + 30.5.1915
vpravo: (novější nápis) MSGRE: FR. B. VANĚK
*15.7.1872 STÁDLEC
+ 1.4.1943 DACHAU
Rok: 1916
Poznámka: Vytvořeno podle reliéfu Velebí duše má Hospodina, 1906, (GHMP, sádra, 240 x 150
cm,
P 456), který vystaven v hale Domova katolických sester v Hoješíně.

- Místo: PLZEŇ - BOLEVEC
 Označení: náhrobek, rodina Miltova
 Název: „Chválím Tebe-Otče-Pane nebe i země“
 Druh: reliéf osazený v kameni
 Materiál: bronz, kámen
 Rozměr díla: 63 x 93 cm (reliéf)
 Rozměr arch.: 147 x 150 x 26 cm
 Nápis: na reliéfu: vlevo nahoře: CHVÁLÍM TEBE OTČE –
 vpravo nahoře: PANE NEBE I ZEMĚ
 vpravo dole: F.B. 1927
- Rok: 1927
 Poznámka: 2. bronzový odlitek reliéfu. Model z patinované sádry v majetku GHMP (P 461) vystaven v Náb. obci ČČSH v Hrádku nad Nisou).
- Místo: PODĚBRADY
 Označení: výzdoba hřbitovní zdi
 Druh: Půlkruh s reliéfem Anděla se svícem, do reliéfu vsazeny 2 obdélníkové reliéfy Rozloučení a Věčné shledání (Nad hrobem J. Pochmanna). Nad tím zeď zdobená stylizovaným písmem a 4 kruhovými reliéfy, pod nimiž jsou další náhrobky: nalevo: Hlava P. Marie u kříže (nad náhrobkem rodiny Hellichovy); Anděl lkající u kříže; napravo: Hlava Krista u kříže, Anděl se svícem.
- Materiál: pálená hlína
 Rozměr díla: Velký anděl se svícem: celek 236 x 85 cm (dva malé: 55 x 29 cm)
 kruhové reliéfy: 62 cm
- Rok: 1902
 Poznámka: Tyto reliéfy z pálené hlíny používal F. Bílek k výzdobě náhrobku i v pozdější době. Byly vytlačovány z forem, které autor uchoval.
- Místo: PRAHA (Olšanské hřbitovy)
 Označení: náhrobek, Hanuš Wihan
 Název: „Píseň o věčném domovu“
 Druh: reliéf osazený na kameni
 Materiál: bronz, kámen
 Rozměr díla: 200 x 80 cm
 Nápis: dole na reliéfu: PÍSEŇ O VĚČNĚM DOMOVU
 na podstavci: PROFESOR
 HANUŠ WIHAN
 UČITEL A
 ČLEN ČESKÉHO
 KVARTETA
- Rok: 1929
 Poznámka: Model pro reliéf byl vyřezán v lipovém dřevu 1929 (GHMP- P 491).
- Místo: PRAHA (Olšanské hřbitovy)
 Označení: náhrobek, prof. Josef Mauder
 Název: „Ve tvůrčí chvíli jest přítomen život celý“
 Druh: reliéf osazený v kameni
 Materiál: bronz, kámen
 Rozměr díla: 190 x 110 cm
 Nápis: dole na reliéfu: VE TVŮRČÍ CHVÍLI JEST
 PŘÍTOMEN ŽIVOT CELÝ
 na podstavci: JOSEF MAUDER
 A JEHO CHOŤ MARIE
- Rok: 1929
 Poznámka: Skica ze suché hlíny (P 488/46) a sádrový model k reliéfu (P-458) v GHMP. F. Bílek motiv z náhrobku několikrát užil i v jiném materiálu a technice, např. jako návrh na obálku k Prosam I Otokara Březiny (NG – K-20114, K-33531).

Místo: PRAHA (Olšanské hřbitovy)
Označení: náhrobek, MUDr. Kamil Lhoták
Název: „Kdo dokoná mé dílo?“
Druh: volná plastika, 2 bronzové
Materiál: slivenecký mramor
Rozměr díla: 300 cm
Rok: 1927
Poznámka: Třetinový sádrový model a 2 bronzové odlitky v GHMP (P-572, P-1346). Původní bronzové žardiniéry chybí.

Místo: PRAHA (Olšanské hřbitovy)
Označení: náhrobek, Viktor Nečas
Název: „Tíseň od těla, od světa a od nebe klenby“
Druh: reliéf
Materiál: bronz, červený pískovec (architektura)
Rozměr díla: 107,5 x 130 cm
Nápis: nahoře v kameni: TĚLO – SVĚT I NEBE JSOU DUŠI VĚZENÍM
Rok: 1909
Poznámka: Bronzový reliéf chybí (zcizen?). Sádrový model (P-496) v GHMP. Bronzový odlitek (P-830) v NG.

Místo: PRAHA (Olšanské hřbitovy)
Označení: náhrobek, rodina Rösslerova
Název: Podobizna pí Heleny Konrádové- Rösslerové
Druh: reliéf osazený na kameni
Materiál: bronz, kámen
Rozměr díla: 41 x 50 cm
Nápis: na reliéfu: HELENA KONRÁDOVÁ-RÖSSLEROVÁ
Rok: 1927
Poznámka: Na kameni jsou uvedena další jména. Sádrový model portrétu – GHMP P-472

Místo: PRAHA (Olšanské hřbitovy)
Označení: náhrobek, Pitrdle
Název: „Ne má vůle, ale Tvá staň se“ (tříčtvrteční postava Krista před křížem)
Druh: reliéf osazený na kameni
Materiál: bronz, kámen
Nápis: na reliéfu nahoře: NE MÁ VŮLE –
ALE TVÁ STAŇ SE
Rok: 1935
Poznámka: Sádrový model k reliéfu je v majetku Husova sboru ČČSH v Praze 2 - Vinohrady

Místo: PRAHA (Vinohradské hřbitovy)
Označení: náhrobek, J. Křížová
Název: „Chválím Tebe-Otče-Pane nebe i země“
Druh: vysoký reliéf s tříčtvrteční figurou Krista, se vztyčenou levou rukou
Materiál: bronz
Rozměr díla: 142 x 97 cm
Rok: 1938
Poznámka: Náhrobek nenalezen. Sádrový model k reliéfu je v majetku GHMP (P-420), vystaven v modlitebně ČČSH v Říčanech u Prahy

Místo: PRAHA (hřbitov v Bubenči)
Označení: náhrobek, rodina Boudova
Název: viz nápis
Druh: reliéf, celá postava muže s pravou rukou zalomenou kolem hlavy, s levou vztyčenou

Materiál: kámen (pískovec)
Nápis: na reliéfu kolem: F.B. KÉŽ JEHO DUŠE – UVOLNĚNA OD TĚLA SVĚTA I
KLENBY NEBE – UTONE VE VĚČNÉM SOULADU!
Rok: 1920

Místo: PRAHA (hřbitov v Hostivaři)
Označení: náhrobek, rodiče básníka F.X. Dvořáka
Název: Obětování P. Marie
Druh: volná plastika a sochařsky zpracovaný podstavec
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 350 cm
Nápis: vpředu na plintě: SYNU SVĚMU OBĚTUJ!
na levé straně podstavce: MATINCE!
TATÍNKOVI!

Rok: 1898-1900
Poznámka: Po levé straně náhrobku na hřbitovní zdi deska F.X. Dvořáka. Třetinový model
k plastice v GHMP, sádra patinovaná (P-421)

Místo: PRAHA (Vyšehrad)
Označení: náhrobek, V. B. Třebízský
Název: Žal
Druh: volná plastika
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 310 cm
Rozměr arch.: žulový podstavec 74 x 110 x 95 cm
Nápis: na podstavci: SVATÉ PAMÁTCE V. B. TŘEBÍZSKÉHO
Rok: 1908 - 1909
Poznámka: Model k plastice v GHMP, lípa, v. 123 cm (P-586). Existují kresebné návrhy k původní
Bilkově koncepci pomníku jako monumentální sousoší (Třebízský před oltářem velkých
obětí této země), např. Galerie výtvarného umění v Hodoníně (G-202) nebo návrhy
k jedné figurě (NG K-1391)

Místo: PRAHA (Vyšehrad)
Označení: náhrobek, Dr. F. X. Procházka
Název: „Ztrávena Tvým ohněm – utonula jsem v Tobě“
Druh: reliéf
Materiál: kámen (pískovec)
Rozměr díla: 170 x 59 x 20 cm
Rozměr arch.: pískovcový podstavec 29 x 90 x 43 cm
Nápis: na reliéfu kolem: ZTRÁVENA TVÝM OHNĚM - UTONULA JSEM V TOBĚ
Rok: 1912

Místo: PRAHA (Vyšehrad)
Označení: náhrobek, rodina Šebkova a Galařova
Název: „Kristus jako poutník ...“
Druh: reliéf osazený v kameni
Materiál: bronz zn. vlevo F.B.
Rozměr díla: 110 x 51 cm
Rozměr arch.: 173 x 79 cm, sokl 58 x 95 x 35 cm
Nápis: dole na reliéfu: KRISTUS - POUTNÍK
U KŘÍŽE – CÍLE SVÉ CESTY
dole na podstavci: RODINA ŠEBKOVA A GALAŘOVA
Rok: 1936
Poznámka: zároveň vyřezáno z lipového dřeva – GHMP (P-495)

Místo: PRAHA (urnový háj Strašnice)
Označení: náhrobek, rodina Kiezeweterova
Druh: 4 reliéfy (2 čtvercové, 2 obdélníkové)
Materiál: bronz
Rozměr díla: 1 reliéf 22 x 25,5 cm, 2 reliéfy 22 x 54 cm
Rozměr arch.: v. 105 cm
Nápis: horní reliéf: KDO JSME?
JSME SLEPCI
spodní reliéf: JAK MILOST K NÁM SE SKLÁNÍ V DÍTĚTI SPASITELI
čtvercový vpravo:
vlevo: JAK MILOST K NÁM SE
vpravo: SKLÁNÍ VŽENĚ ANDĚLSKÉ
Rok: 1930
Poznámka: Do reliéfů převedeny sochy a kresby z cyklu Život. Jeden reliéf chybí (Zarůstání do stromu bratří). Současně F. Bílek vyřezal tyto reliéfy z hruškového dřeva (původně byly součástí knihovny, nyní v NG P-6599).

Místo: TASOV
Označení: náhrobek, Marta Demlová
Název: Hlava P. Marie u kříže
Druh: kruhový reliéf umístěný na zděném náhrobku, vsazená deska z lešt. kamene se jmény a fotografiemi
Materiál: pálená hlína, omít. cihla, kámen
Rozměr díla: 62 cm
Rozměr arch.: 300 x 137 x 51 cm
Nápis: na architektuře v půlkruhu: VZHLÉDL NA PONIŽENÍ DÍVKY SVĚ
na desce: RODINA DEMLOVA
MARTA DEMLOVÁ
* 25.4.1884 +8.6.1929
Rok: vznik reliéfu 1902

Místo: TASOV
Označení: náhrobek, Dr. Karel Tůma
Název: „Hlava Krista u kříže“
Druh: kruhový reliéf umístěný na zděném náhrobku
Materiál: pálená hlína, omít. cihla, kámen (?)
Rozměr díla: 62 cm
Rozměr arch.: 310 x 173 x 40 cm
Nápis: na náhrobku v kruhu kolem reliéfu: PŘÍTEL SPÍ – JDU ABYCH HO ZE SNA
PROBUDIL
dole: Dr. KAREL TŮMA z ČIKOVA
* 14.8.1870 + 16.12.1904
Rok: vznik reliéfu 1902

Místo: TŘEBÍČ
Označení: náhrobek, Adolf Uhlíř
Název: Portrét A. Uhlíře z levého profilu
Druh: reliéf na kamenném náhrobku
Materiál: bronz
Rozměr díla: 48,5 x 31 cm
Nápis: na reliéfu vlevo dole: F.B.
Rok: 1933

Místo: VELVARY
Označení: náhrobek, rodina Gollova
Název: „Chválím Tebe-Otče-Pane nebe a země“

